

JMÉNO CHARAKTER POSILÁNÍ

MÓDLITEBNÍ TÝDEN MLÁDEŽE 2012

Není to jen obyčejný týden...

Je před námi týden modliteb za mladé lidi, za tebe.

Může být nudný, obyčejný anebo i smutný. Ale může být také týdnem zvláštním. Záleží jen na tobě, jaký tento týden bude. Ty sám se můžeš rozhodnout, co od něj očekáváš, co do něj vkládáš a co si z něho odneseš.

V jednotlivých zamyšleních se zaměříme na postavu Jana Křtitele. Byl velmi podobný Ježíši – připravil pro něj cestu, mluvil a žil jako Ježíš.

Od Jana Křtitele se i dnes můžeme mnohému naučit. Nechme se inspirovat jeho charakterem, jeho životním stylem, upřímností, vážností a skromností.

Každý den budeme nahlížet na Jana Křtitele nově, inspirativně, v nové dimenzi. Zjistíme, že:

- Jan se narodil s jasným posláním;
- Jan pomáhal ostatním růst a pevně trval na svých zásadách;
- Jan se rozhodl snížit, tak aby Mesiáš mohl být vyvýšen;
- Jan byl přesvědčen, že jen on sám může připravit Mesiáši cestu;
- Jan byl obklopen přáteli a cítil jejich vliv ve svém životě;

- Jan čelil krizi pochybností a potřeboval povzbuzení;
- Jan plně neporozuměl podobě Mesiášova království.

Charakterově je Jan velmi zajímavá osobnost. Tento mladý muž si mohl zvolit různé způsoby tehdy běžného životního stylu. Ale on se rozhodl jinak. Rozhodl se být jiný, možná i zvláštní. Jan odpověděl na Boží výzvu určenou pro jeho život.

Jan nebyl nějakým fanatikem, nebyl to tvrdohlavý a svéhlavý mladík. Byl to mladý muž, který miloval Boha. Jeho život je zdrojem mnohých poučení, která nás mohou osobně obohatit. Můžeš toho plně využít a nechat se jimi inspirovat.

Stal se „velkým“

Anděl mu řekl: „Neboj se, Zachariáš, neboť tvá prosba byla vyslyšena, tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození. Bude veliký před Pánem...“ (L 1,13–15)

JMÉNO DÁVÁ IDENTITU

Líbí se ti tvé jméno? Kdo ti je dal? Víš, co znamená? Myslíš si, že jsou jména důležitá?

Kdysi jsem se velmi zajímal o etymologii jmen. Tato moje záliba mi později pomohla při práci s mladými lidmi. Bylo pro mě jednodušší zapamatovat si jejich jména a také jsem věděl něco důležitého: když nás někdo pěkně osloví naším jménem, je to pro nás příjemné a napomáhá to komunikaci.

Tento týden budeme studovat charakter jednoho z nejvýznamnějších mužů Nového zákona. Pokusíme se odhalit vztah mezi jeho jménem, identitou a posláním. Společně se budeme zamýšlet nad tím, jak můžeme v dnešní době použít jeho životní zkušenost.

Jan Křtitel se narodil jako odpověď na modlitby svých rodičů. Jeho narození přineslo velkou radost mnoha lidem. Proč je jeho narození tak důležité? Početí, narození, časové souvislosti a další okolnosti vedly totiž lidi k otázkám: „Čím toto dítě bude?“ (L 1,66). Události, které se týkaly Janova narození, nebyly běžné, takže se lidí zmocňovala bázeň (L 1,65) a přemýšleli o jeho poslání zde na zemi.

ZVU VÁS K PŘEMÝŠLENÍ

Je den jako každý jiný. Lidé se probouzejí a jdou po své každodenní práci. Každý si hledí svého. Farmáři obdělávají půdu, pastýři sledují svá stáda, vojáci dávají do pořádku své zbraně, učenci učí a kněží provádějí své rituály v chrámu. Nic neobvyklého. Dnešek je stejný jako včerešek a tento rok bude stejný jako loňský. Život běží stále stejně: je jaro, léto, podzim a zima. Ale i přes tuto stálost se věci mění. Pokud budeme pečlivě analyzovat postavy lidí, uvidíme, že morálka stále poklesá. Ve skutečnosti stav lidí na konci jedné epochy lid-

stva je jako před potopou, kdy „se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho mysli i srdce“ byl „v každé chvíli jen zlý“ (Gn 6,5).

Myslím, že následující popis nejlépe koresponduje s realitou doby, do níž se narodil Jan Křtitele:

„Záludnost hříchu dosáhla svého vrcholu. Satan vynaložil na záhubu lidstva všechny své síly. Boží Syn při pohledu na svět trpěl. S lítostí a bolestí sledoval, jak se lidé stávají obětí satanovy krutosti. Soucitně hleděl na každého, kdo propadl zkáze, smrti a zatracení. Zvolili si pána, který je připoutal ke svému vozu jako zajatce. Zmatení a podvedení se v ponurém průvodu blížili k věčné záhubě; ke smrti, po níž už není žádné naděje na život; k noci, po níž nepřichází žádné ráno. Satan se spojil s lidmi. Lidská těla, ve kterých měl přebývat Bůh, se stala sídlem démonů. Nadpřirozené síly ovládly smysly, nervy, city i tělo člověka a hnaly ho k uspokojování nejnižších žádostí. Lidské tváře nesly pečeť zla. Vyzařovala z nich povaha démonů, kteří je ovládali. Na to všechno hleděl Vykupitel světa – ztělesněná čistota. Musela to pro něho být hrozná podívaná. ... Nepadlé světy vesmíru s velkým zájmem sledovaly, co Bůh udělá. Očekávaly, že obyvatele země vyhladí.“ (TV 23.24)

Zdá se, že svět se blíží k závěrečnému Božímu soudu. Na zem však sestupuje Gabriel, aby se zde setkal se Zachariášem, věrným postarším knězem, a předal mu dobrou zprávu: Zachariáši, budeš otcem Jana.

V Božím plánu není nic náhodné. Pokud bychom byli schopni vidět věci

ve světle jeho moudrosti, užasli bychom nad tím, že Bůh má zájem i o ty nejmenší detaily našeho života.

Podívejme se nyní na jména postav z našeho příběhu. Jméno matky Jana Křtitele má svůj původ a význam v hebrejském jménu Elisheba (Ex 6,23). Elisheba byla manželka velekněze lidu Izraele a Alžbětina prababička. Význam v hebrejštině může být následující: *Můj Bůh je přísahta*, ale také může znamenat: *Můj Bůh je jediným Bohem* či *Můj Bůh drží své slovo*. Co řekl Bůh, to se jistě splní. Jméno Zachariáš zase znamená: *Hospodin pamatuje*. V historii Bible má toto sousloví – *Hospodin (Jahve) pamatuje* – zvláštní souvislosti: Jahve pamatoval na Noeho (Gn 8,1), Abrahama (Gn 19,29), na smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem (Ex 2,24), Channu (1S 1,19). Když Hospodin viděl stav našeho světa, místo odsouzení posílá Jana (*Bůh je milosrdný*), aby hlásal o nekonečné dobrotě Hospodinově, která se projeví skrze Mesiáše. I když jeho poselství jsou přímočará, možná až tvrdá, jméno Jan by nám vždy mělo připomínat, že Bůh je milosrdný.

CHARAKTER A POSLÁNÍ

Teoreticky vzato bylo nemožné, aby se Jan vůbec narodil. Zachariáš i jeho manželka byli v pokročilém věku, a tak není divu, že Zachariáš o poselství anděla Gabriela pochyboval (L 1,18). Nebylo pro něj lehké uvěřit, že by se mu nyní měl zázračně narodit syn, za kterého se celý život modlili. Navíc se musel ztotožnit s tím, že jeho vytoužený syn bude důležitou

postavou, někým, o němž se zmiňuje již několik set let staré proroctví (Iz 40,3; Mal 3,1.23.24). Je úžasné, že Bůh činí nemožné možným a navíc nás s těmito zázraky seznamuje o mnoho let dříve. Bůh i ve tvém životě způsobuje, že se nereálné věci a situace stávají skutečností. Zachariáš byl jiný než většina lidí tehdejší doby a je psáno, že byl spravedlivý a bezúhonný (L 1, 6). Jeho reakce na to, co mu anděl sdělil, nám přesto ukazuje, že je mnohdy těžké uvěřit v Boží vedení a plně se ztotožnit s Boží vůlí.

Avšak nejen Janovo narození přesahuje naše chápání: celý jeho život je zcela výjimečný až nepochopitelný, odlišný od běžného lidského očekávání. Jan se narodil jako „veliký před obličejem Páně“ (L 1,15), ale nikdy nechodil do tehdejších škol. Až na konci svého života si získal uznání lidí a byl vnímán jako „velký“ muž.

Co znamená být „velký“ v tomto světě? Pojďme o tom spolu chvíli diskutovat. Kdy vám vaši spolužáci říkají: *To je dobrý, co?* Jaké cíle si kladou vaši kamarádi? Jaké cíle si kladete ty sám? Jaký je nejvyšší cíl mladého člověka žijícího v dnešní sekulární společnosti? Jaké (ne)hodnoty dnes formují chování člověka?

Mám za to, že na hodnotovém žebříčku by se nejvýše umístilo sobectví, pýcha a marnivost. „Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa“ (1J 2,16).

Když jste byli menší, jsem si jist, že se vás lidé mnohdy zeptali, čím byste jednou chtěli být. Většina dětí mnoh-

dy vyjadřuje ušlechtilé cíle a přání. Chtějí být lékaři, aby uzdravovaly nemocné. Chtějí být učiteli nebo touží stát se hasiči a pomáhat tak lidem v nebezpečí. Ale jak čas ubíhá, hodnoty těchto dětí se mění. Teenageři a mladí lidé chtějí mít určité postavení, touží zastávat vyšší pozice, chtějí mít něco nebo být někým. Hvězdami nebo VIP našeho světa jsou ti, kteří jsou bohatí, hezčí a jejichž jména otvírají dveře do politiky, filmu nebo hudebního průmyslu.

Takovéto hodnoty jsou však nesrovnatelné s těmi v Božím království. Jan Křtitel byl považován za velkého muže kvůli dvěma věcem: kvůli jeho charakteru a pro své poslání. Již v mládí odevzdal svůj život Bohu. Jeho silný charakter mu umožnil splnit úkol, jež mu byl dán. Stal se jedním z největších reformátorů v historii tohoto světa.

„Jan měl být Hospodinovým poslem, přinášet lidem Boží světlo a měnit jejich myšlení. Bylo třeba je přesvědčit o svatosti Božích požadavků a o tom, že potřebují Boží dokonalou spravedlnost. Sám musel žít tak, aby v něm mohl přebývat Boží Duch. Ke splnění tak závažného poslání potřeboval pevné zdraví a duševní i duchovní sílu. Musel se proto ve všech směrech plně ovládat. Jen tak mohl za všech okolností stát mezi lidmi pevně a neochvějně jako hory a skály v poušti.

Lidé v době Jana Křtitele propadali touze po bohatství a přepychu a rádi se předváděli. Vyhledávali smyslné zábavy, hodovali a pili. Důsledkem toho všeho bylo chatrné

tělesné zdraví, úpadek, duchovní otupělost a snížená schopnost rozpoznat hřích. Jan se měl stát reformátorem. Jeho střídmy život a jednoduchý oděv měly být výtkou zhýralosti tehdejší doby.“ (TV 58)

Když Jan začal veřejně působit, nebyli to pouze obyčejní lidé, kteří mu naslouchali. Byli to i výběrčí daní, vojáci, učenci té doby a političtí vůdcové. Jan se nebál mluvit o Božím poselství, naopak stál a mluvil v plné své síle. Mocní lidé tehdejší doby se při kázání Jana až třásli. Ellen Whiteová píše, že Herodes Antipas se třásl při Janově výzvě, aby činil pokání (TV 134), a dále zmiňuje, že se dokonce satan třásl strachem o své království (TV 141). Jaký byl tedy Jan Křtitel? Byl považován za mocného, jak to prorokoval Gabriel?

Janova autorita pocházela z touhy plnit Boží vůli, propojit lidskou sílu s božskou. Obdržel přesné poslání a silný morální kredit, a mohl tak „otevřít cestu Páně“. Jeho působení bylo tak silné proto, že jeho identita byla skryta v identitě Krista. Stal se „velkým“, protože prožil svůj život v Boží přítomnosti a připravoval lidi na příchod Mesiáše.

NAJDI SVOJI IDENTITU

Život Jana Křtitele nás učí, že jméno nám dává určitou identitu. Každá identita a každé poslání jsou jedinečné. Chceme-li je objevit a přijmout, musíme dovolit Duchu svatému, aby v nás působil. Proroctví či výrok o jménu, charakteru a poslání je určen každému mladému člověku, který se narodil v rodině, jež čeká na

druhý Kristův příchod. Pokud věříte tomu, že Ježíš přijde brzy, měli byste se ptát sami sebe: Jsem podobný Janu Křtiteli? Pomáhám druhým k pokání? Jsem pro ně inspirací? Je mé odevzdání Bohu podobné Janovu?

Když se narodil Jan Křtitel, anděl Páně řekl, že „bude veliký před obličejem Páně“. Přemýšlel jsem nad tím, co bylo řečeno, když jsem se narodil. Nejen v Janově narození můžeme vidět Boží zázračnou moc. Každé zrození je zázrak. Každý porod obnoví stvoření člověka v Edenu. Když byl stvořen Adam s Evou, „jitřní hvězdy společně zpívaly a všichni andělé jásali radostí“ (Jb 38,7). Každé narození je oslavou života. Tím prvním, co jsme po narození udělali, bylo to, že jsme začali plakat. My jsme plakali, ale andělé zpívali! Zpívali písně chval, protože každý nový život je Božím zázrakem.

Takže Jan nebyl jediný, kdo se narodil „veliký před obličejem Páně“. Takoví jste se narodili i vy! Ve skutečnosti jste se narodili s vizí být ještě většími. Pokud mi to nevěříte, přečtěte si Mt 11,11. Jan Křtitel se narodil, aby připravil lidi na první příchod Ježíše. Vy jste se narodili, abyste připravili svět na druhý příchod Ježíše. Jan viděl Ježíše v lidské podobě. Vy jej ale uvidíte v celé jeho slávě, jako Syna Božího. Jaké poslání bylo připraveno pro tebe?!

Jaké je tvé jméno? Víím, že je snadné na tuto otázku odpovědět. Je ale důležité si uvědomit, ale za každým jménem je skryta určitá identita. Chci, abyste věděli, že Bůh měl pro

vás připravenou identitu ještě dříve, než jste se narodili. Prosím, neměňte tuto identitu, ponechte ji, ať je velká v Božích očích.

Právě ty jsi jedinečný v historii této planety. Nikdo jiný nemůže splnit poslání, které ti Bůh dal. Záleží však na tvém charakteru, zda si udržíš svoji identitu a přijmeš svůj úkol na této zemi. K tomu však nutně potřebuješ znát Ducha svatého a dovolit mu, aby ti byl průvodcem. Bůh ti dal život, dal ti jméno a zvolal, že jsi „velký“ v jeho očích. Přijmi prosím jeho pozvání.

OTÁZKY

1. Diskutujte ve skupinách po 3 až 4 lidech o jménech, které každý z vás má. Pokud byste si mohli vybrat své jméno, jaké by to bylo? Jaký je význam vašeho jména? Dokážete najít spojení mezi vaším jménem a vaším povoláním?
2. Jak důležitá je identita v naplňování poslání? Uveďte příklad!
3. Poslání Církve adventistů sedmého dne se podobá poslání Jana Křtitele. Jak bychom mohli ještě více podpořit identitu církve a pomoci tak ke splnění Božího poslání?

NÁVRHY NA MODLITBU

- Modlete se, aby každý z vás odhalil svou roli v Božím díle.
- Modlete se, aby každý z vás poznal, čím má být, jakou profesi vykonávat a jak si přitom zachovat svoji identitu.

Hlas, který volá

Stalo se to během 2. světové války. Michal z Hohenzollernu byl tehdy rumunským králem. Byl to jemný mladý muž, který pocházel z vysoce postavené rodiny. Ale skutečným vůdcem země byl maršál Ion Antonescu, který nastolil v zemi vojenskou diktaturu. 28. prosince 1942 byl schválen zákon č. 927, který ustanovil, že protestantské církve musí být zrušeny a rozpuštěny. Všichni členové těchto církví byli nuceni podepsat prohlášení, že se vzdávají své víry, která je nyní zakázaná, a že se stávají členy jiných, oficiálně povolených církví. Adventisté proto tehdy veřejně vystoupili, aby vyznali svoji víru a objasnili, kým skutečně jsou.

V červnu 1943 byli všichni adventisté z malého městečka Groza-vesti (kraj Bacau) svoláni na radnici. Důstojník je informoval o zákonu č. 927/1942, který vedl k zákazu činnosti církví, a žádal přítomné, aby se vzdali své víry. Vojáci napadli jednoho z vůdců – Dumitra Catarama, aby zastrašili ostatní. Přesto nikdo z adventistů přestup na jiné náboženství nepodepsal. Všichni byli předvedeni

na policii, kde se však nadále odmítali vzdát své víry a dané protokoly podepsat. Vojáci je svázali do velmi nepříjemné polohy. Ecaterina Constantin Lungu na tyto chvíle vzpomíná: „Ruce i nohy nám zkroutili dozadu a svázali provazem, který poté utáhli. Naše těla byla prohnutá do kozelce. Měli jsme pocit, že naše hrudníky prasknou, že ten tlak nevydrží. V této pozici jsme byli svázáni dvě hodiny.“ Poté byli ženy, muži, mladí i starší opět nuceni k podpisu. Vojáci byli udiveni, že navzdory krutému zacházení se lidé nevzdali své víry.

Svázání do kozelce se používalo jako trest pro zloděje, aby se přiznali ke své vině. Většina kriminálníchků se přiznala do půl hodiny. Kéž bych vám mohl říci, že všichni adventisté zůstali věrní svému Bohu a svému přesvědčení. Pravdou je, že postupně jeden po druhém podepisovali deklaraci, že se vzdávají své víry. Až na jednu dívku. Ecaterina Lungu, 27letá žena, prohlášení nepodepsala. Po rozvázání z kozelce byla převezena zpět na radnici, kde byla surově hozena na zem a bita obuškem.

Co si myslíš sám o sobě? Jak by ses zachoval?

Odpověď na otázku o tom, kým jsi, má důležitý vliv na tvůj život. Pro mladou ženu, o které jsme nyní četli, znamenala její odpověď kruté pronásledování. Mnohým jejím současníkům způsobila ztrátu svobody a uvrhla je do vězení. Ať je tvá odpověď jakákoli, nezapomeň: To, za koho se považuješ a kým jsi, má silný vliv na to, kým se skutečně staneš. Pokud si něco nalháváš, stavíš na špatných základech. Pokud nemáš odvahu říci, kým jsi, tvé mlčení ti přinese život bez identity. Pokud říkáš o sobě pravdu, tvá budoucnost bude opravdová a smysluplná.

Před 2000 lety vyslali církevní hodnostáři k Janu Křtiteli delegaci, aby se ho zeptali, kdo vlastně je. V tehdejší době bylo nebezpečné říci, kým jste. Ježíš, který byl současníkem Jana a jeho bratrancem, musel zaplatit svým životem za to, že říkal, kým je. Prohlásil sám sebe za Mesiáše. Také Jan potřeboval velkou odvahu k tomu, aby řekl, kým je. Byl totiž považován za nebezpečného, protože otevřeně mluvil o hříších politických vůdců. To určitě nebylo žádoucí pro jejich popularitu a pro znovuzvolení. Janova první odpověď byla velmi diplomatická: Já nejsem Mesiáš. Byla to správná a pravdivá odpověď. Ale ještě více vzbuzovala jejich zvědavost. Učenci se tehdy domnívali, že se Jan prohlašuje za proroka, který připravuje cestu pro Mesiáše. *Tak kým, Jane, jsi?* ptali se Jana pětkrát, aby našli skutečnou odpověď. Jan jim nakonec říká: „Jsem hlas volající-

ho na poušti: Urovnejte cestu Páně“ (J 1,23).

Jeho odpověď byla krátká, ale výstižná.

Jaká by byla tvá odpověď? Kdo jsi? Jaké je tvé poslání? Proč tu jsi? Řekl bys pravdu za jakékoli situace?

Když se nás někdo zeptá na naši identitu, jedinečnost, většinou máme tendenci zmiňovat svoji kariéru, pohlaví, vzdělání, zaměstnání, jméno. Co dále bychom mohli říci? Ano, to vše souvisí s námi samotnými, ale my jsme ještě i někým více. *Jsme synové a dcery Boží*. Jsme tím nejúžasnějším uměleckým dílem našeho Stvořitele v celém vesmíru. Máme tu přednost, že můžeme naši jedinečnost představit i těm, kteří věří v evoluci.

HLAS VOLAJÍCÍHO

„Jsem hlas volajícího na poušti,“ říká Jan. Tento text lze přeložit i jako „hlas hlasitě volající“ nebo „hlas, který hlasitě křičí“. Boží prorok měl nahlas sdělovat Boží poselství. K tomu, abychom mluvili nahlas, či dokonce volali nahlas, musíme mít odvahu, jistotu v naše poslání a poselství. Jan se nebál hovořit nahlas, naopak, přál si, aby každý, kdo procházel okolo, zaslechl jeho slova. Byl přesvědčen o tom, že to je Boží vůle pro celý jeho život – hlasitě předávat druhým Boží poselství.

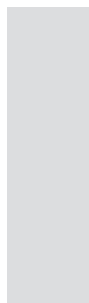
Snažím se představit si, jak můžeme aplikovat Janovo prohlášení na dnešní dobu. Hlasitě mluvit? V dnešní době individualizmu a komunikace ve virtuálním světě? My hlasitě voláme (křičíme) buď organizovaně – na sportovní či kulturní akci, anebo když

jsme v nebezpečí či ve stresu. Ale to nejsou zrovna situace, kdy představujeme druhým Boha. Lidé nás nenechají ve svých domovech ani tiše šeptat o Bohu, natož o něm hlasitě mluvit. Kdybychom s druhými lidmi komunikovali více nahlas, než je obvyklé, asi bychom byli považováni za směšné či podivíny.

Jak tedy můžeme hlasitě představovat Boží poselství? Může to být náš charakter, naše chování, naše řeč, která bude jasně hovořit o Bohu. Co by náš postoj měl hlásat lidem okolo? „Narovnejte cestu Páně!“ My jsme generací, která by měla ukazovat na Ježíšův druhý příchod. Představme naší společnosti, že Ježíš přijde a vše změní! Připravujme cestu tak, jak to činili lidé za dávných časů, když měl přijet jejich král. Vzpomeňme si na příběh Ecateriny Lungu, který jsme četli na začátku dnešní přednášky. Ecaterina nahlas volala, že miluje svého Boha. Milovala jej tolik, že byla ochotna podstoupit trápení a trýznění. Ukázala svému okolí, že trápení tohoto světa jsou pouhou zkouškou, která vede k věčnému, šťastnému životu s Ježíšem. Byla ochotna udělat cokoli, aby se s ním jednou setkala. Byla jednou z těch, kteří se zapojili do příprav, aby narovnali cestu pro Pána.

Pokud naše poslání a poselství o Pánu budou zaznívat v našem okolí, staneme se také takovým Janem Křtitelem, prorokem, který připravuje cestu pro Krále. Je úžasné, jak velmi si Bůh váží našeho nasazení. Podívejme se, co říká o Janovi Ježíš: „Pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, není nikdo větší než Jan...“

(L 7,28). Je krásné číst, že mne Ježíš považuje za velkou osobnost. Jak hodnotíš sám sebe?

OTÁZKY

1. Povyprávěj své skupince svoji zkušenost, jak jsi někde představoval Ježíše Krista.
2. Které evangelizační metody jsou dnes úspěšné? Od kterých metod bychom měli naopak upustit? Zkuste společně vytvořit novou evangelizační metodu.
3. Mohl bys říci, kým jsi? Nenarušuje ti křesťanská identita tvoji svobodu či tvůj život?

Hle, Beránek Boží

Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“ (J 1,29)

Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, Beránek Boží.“ (J 1,36)

Jednou jsem jel autem do své kanceláře, a protože jsem spěchal, rozhodl jsem se jet vedlejší cestou, kde nejsou žádné semaforey. Na křižovatce jsem tedy odbočil doprava. O třicet metrů dále stál přímo uprostřed silnice policista, policejní auto stálo zaparkované na straně. Hned jsem si uvědomil, že jsem neměl připnutý bezpečnostní pás, a začal jsem litovat, že jsem si vybral zrovna tuto cestu. V duchu jsem si říkal, že pokuta by snad nemusela být příliš vysoká. Policista zvedl ruku, abych zastavil, a nasměroval mě ke krajinici.

Vypnul jsem světla a vytáhl řidičský průkaz spolu s dalšími doklady. Policista se však sklonil k okénku a požádal mě, abych byl svědkem dopravního přestupku, kdy řidič předjel auto v zákazu předjíždění. Řidič odmítal podepsat své obvinění a bránil

se odebrání řidičáku. S úlevou jsem policistovi přitakal a nabídl se, že mu rád pomohu. Snažil jsem se přesvědčit muže, aby protokol podepsal a uznal svoji chybu. Poté, co se vše vyřídlilo a i já jsem se podepsal coby svědek, jsem šel zpět k autu. Víte, co bylo to první, co jsem udělal? Připoutal jsem se!

JAN ZNAL BOHA

Mnozí z nás věří, že Bůh je jako policista, který dychtivě čeká, až uděláme něco špatně, aby nás potrestal. Pravdou je, že Bůh chce, abychom byli jeho svědky. Měli bychom s lidmi mluvit o Zákonu, o tom, jak bezpečné je Zákon dodržovat.

Jan měl tu čest být první, kdo oznámí příchod Mesiáše. Který z proroků by nebyl hrdý na tuto výsadu?! Není divu, že Ježíš o Janu Křtiteli řekl: „Mezi těmi, kdo se narodili z ženy, není větší prorok než Jan Křtitel“ (L 7,28). Jan znal Boha a rozpoznal jeho Syna jako Beránka Božího, který přinese usmíření. Beránek, který byl Bohem darovaný. Beránek, který byl Bohem připravený. Jan je

jediný, kdo používá toto označení pro Krista, i když Lukáš (Sk 8,32) a Petr (1Pt 1,9) použili podobné přirovnání (Iz 53,7). Také pro učedníka Jana mělo toto označení hluboký význam. Tento obraz klade důraz na Ježíšovu nevinnost, dokonalost charakteru a skutečnost, že jeho oběť nahradí staré oběti (Iz 53,4–6.11.12). Dále nám připomíná velikonočního beránka z Egypta, který byl symbolem vysvobození z otroctví hříchů: „...neboť byl Kristus, náš velikonoční beránek, obětován“ (1K 5,7). Jan používá obrázek beránka i pro objasnění naplnění obětního systému Starého zákona. On byl „Beránek zabitý od počátku světa“ (Zj 13,8). Izraelci tehdejší doby si nedovedli představit Mesiáše jako toho, kdo trpí. Kritici proto tvrdí, že Jan Křtitel nemohl dojít k tomuto závěru sám od sebe. Bylo by divné, kdyby Bůh poslal Jana Křtitele, aby připravil cestu pro Mesiáše, a přitom ho neinformoval o tomto klíčovém aspektu Mesiášova poslání.

A jaké bylo poslání Mesiáše?

- **SEJMOUT.** V řečtině má toto slovo i význam nést, přenášet, zvednout. Pouze v případě, že Mesiáš byl bez hříchů (Žd 4,15 a 1Pt 2,22), mohl „sejmout hřích“ (1J 3,5). Břemeno hříchů bylo pro nás příliš těžké, než abychom jej dokázali nést. Ježíš tedy přišel, aby vzal a sejmul naše břemeno hříchů.
- **HŘÍCH.** Jan používá jednotné číslo, tj. chce zdůraznit hřích jako princip, a ne pouze určité hříchy (viz 1J 2,2; 3,5; 4,10).

Největším problémem světa není ekonomická krize ani terorismus, ale

hříchy každého z nás. Hřích ničí naše životy, vztahy, vše, co je dobré a krásné, neboť odplatou za hřích je smrt. Řešením je Svatý Beránek. Vede nás to k poznání, že jsme smrtelní a že potřebujeme Spasitele.

KDO JE JEŽÍŠ KRISTUS?

Bible nám představuje Ježíše v sedmi různých rolích, které zastával. Pojďme si je blíže představit.

JEŽÍŠ JE STVOŘITEL. „...v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný – jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.“ (Ko 1,16)

JEŽÍŠ JE DÁRCE ZÁKONA. Ježíš dal Mojžíšovi deset přikázání na hoře Sínaj. „Boha nikdy nikdo neviděl, jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.“ (J 1,18) „To je ten, kdo při shromáždění lidu na poušti byl prostředníkem mezi andělem, který k němu mluvil na hoře Sínaj, a mezi našimi praotci. To on přijal pro vás slova života.“ (Sk 7,38)

JEŽÍŠ JE SPASITEL. „V nikom jiném není spásy, není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“ (Sk 4,12)

JEŽÍŠ JE PROROK. V Matoušově evangeliu v kapitole 24 máme dostatek důkazů, že Ježíš znal budoucnost a věděl, co nastane. „Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.“ (J 14,29)

JEŽÍŠ JE PROSTŘEDNÍK. „Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.“ (1Tm 2,5)

JEŽÍŠ JE SODCE. Otec nemůže nikoho soudit. Proč? Pro nalezení odpovědi si přečtěte následující verše: „A Otec nikoho nesoudí, ale všechen soud dal do rukou Synovi, aby všichni ctili Syna, stejně jako ctí Otce. Kdo nemá v úctě Syna, nemá v úctě ani Otce, který ho poslal.“ (J 5,22.23)

JEŽÍŠ JE KRÁL. „Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“ (L 1,33)

CO VAŠI PŘÁTELÉ VĚDÍ O JEŽÍŠI?

Byl pátek, blížil se západ slunce, počátek soboty, a já jsem ještě potřeboval něco nakoupit. V obchodě byla spousta lidí. Všechny pokladny byly otevřené, ale lidé měli přeplněné koše, a tak mně nezbylo než čekat v dlouhé frontě. Podíval jsem se na tyto lidi a uvědomil jsem si, že žijí ve stejném městě, a přitom neznají Ježíše Krista. Bůh potřebuje lidi, kteří budou s ostatními o něm mluvit!

„A věčný život je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“ (J 17,3)

Apoštol Jan byl opravdu ohromen pojmenováním Ježíše jako Beránka. V knize Zjevení používá toto oslovení třicetkrát a představuje nám, co Beránek dělá: „Neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu z očí“ (Zj 7,17).

Ježíš sedí po pravici Boží. Panovníci sedí. Služebníci stojí.

„On je odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici

Božího majestátu na výsostech...“ (Žd 1,3)

„Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží...“ (Žd 10,12)

„...s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu, proto usedl po pravici Božího trůnu.“ (Žd 12,2)

Zde je Beránek, který vypadá jako lev! Sedí vítězně na Božím trůnu! Kdo sedí na trůnu tvého srdce? Jste ochotni stát vedle něj? Nyní je čas představit Beránka Božího tomuto světu.

OTÁZKY

1. Poděl se s ostatními o to, jak ses cítil, když sis uvědomil, že Ježíš je Beránek, který za tebe zemřel.
2. Najděte společně deset způsobů, jak lze v dnešní době svědčit o Bohu.

Přátelé přinášejí dobré zprávy

O tom všem se Jan dověděl od svých učedníků. (L 7,18)

Právě začal nový rok a mnozí se věnovali posledním přípravám na mistrovství USA v krasobruslení. Jeff Gileoly a Shawn Eckhardt najali Shanea Stanta, aby pomohl Tonyi Hardingové získat vytouženou trofej. Nemohli jí pomoci v technice nebo stylu. Ale Tonya očekávala jiný druh pomoci: ona potřebovala někoho, kdo by zlomil nohu její soupeřce, Nancy Kerriganové. Útočníkovi se podařilo k Nancy přiblížit a způsobit jí zranění, které Nancy znemožnilo nastoupit na led. Tonya skutečně vyhrála. Spiknutí však bylo odhaleno, medaile odebrány a Tonya byla vyloučena ze sportovního krasobruslení i z celého sportovního světa.

Euripides řekl, že věrný přítel má větší cenu než deset tisíc příbuzných.

Je loajalita všechno, na čem záleží? Dnes se podíváme na příběh víry jednoho hrdiny a jeho věrných učedníků.

HLAS NA POUŠTI

Působení jejich učitele bylo jako letní dešť po několika týdnech sucha.

Předtím než se objevil, lidé vedli monotónní život plný beznaděje a šedi. Každodenní život znamenal boj o denní chléb, zoufalý pokus platit daně a mít peníze na olej, mouku a ryby. Nenávist k utlačovatelům byla stejně velká jako frustrace z pohledu do minulosti či budoucnosti. Staří rabíni četli znovu a znovu verše o někdejší slávě a moci malého národa. Kladli důraz na zaslíbení o tom, že jednou bude sláva domu Davidova opět nastolena a obnovena. Po deseti letech šedi, v nichž ticho narušilo jen několik málo vzpour, judaismus připomínal město zničené pouštní bouří. A najednou zazněl pouštní hlas.

Jan Křtitel přinesl změnu, rozhýbal dění díky netradičnímu poselství a narušoval zvyklosti dané společností. Zprávy o něm se rychle šířily po celém okolí. Během několika týdnů židé v celém Izraeli nemluví o ničem jiném než o novém proroku, který přinesl naději pro jejich národ. Mladí i staří, rybáři, zemědělci a pastevci, výběrčí daní i učitelé – každý je toužil vidět a slyšet. Jeho poselství bylo velmi prosté: Boží království je

blízko, nastal poslední čas se na něj připravit. Tato zpráva byla skutečně pro všechny: pro obyčejné lidi, pro neloajální výběrčí daní, pro vojáky v armádě, a dokonce i pro velmi zbožné lidi.

Jedno je jasné: Janovo poselství nepřinášelo nic populárního, avšak jeho přítomnost a služba probudily národ a jeho dávno zapomenuté sny. Slova jako „Mesiáš“, „trůn Davidův“, „osvobození“ byla najednou v myslích a na rtech lidí.

Přes všechnen enormní zájem o Janovu službu měl Jan kromě přátel a podporovatelů také své odpůrce. Mnohem větší však byla skupina jeho obdivovatelů a následovníků, kteří se chtěli stát součástí hnutí a nové éry jejich země. Vždyť království bylo blízko!

Mohli se od Jana mnohému naučit: odvaze, poctivosti, věrnosti Bohu a jeho poslání, pevnosti... Obraz impozantního římského vojáka jako vzor síly mizí v porovnání s tímto mužem, který vede asketický život na poušti. Lidé z jeho skupiny toužili být v jeho blízkosti, být přímo u jeho působení. Neviděli jeho slabiny, jeho minusy. Mohl být vůbec někdo větší než tento nový „Elijáš“?

SKUTEČNÁ PRAVDA

Jan Křtitel jim ale řekl: „Ten, kdo přijde po mně, je mocnější než já!“ Lidé se pochopitelně hned zajímali o to, kdo to bude a jak bude vypadat. A pak přišel den, ve kterém popularita Jana Křtitele rázem klesla. Všechno to začalo radostným výkřikem učitele a výjimečnými okolnostmi

jednoho křtu. Tato událost se všem účastníkům vryla do paměti, stejně jako holubice a Boží hlas.

Jan znal velmi dobře svou roli, kterou mu Bůh dal. Ale jeho následovníci a přátelé to nemohli pochopit. Někteří z těchto lidí byli Janovi skuteční přátelé, ale mnozí toužili být na výsluní, v zájmu okolí, stát se důležitými lidmi ve společnosti. Pokud byl Jan vnímán jako vlivná osoba, pak by se jí mohli stát i oni sami. Janovi následovníci si vlastně ani nepřáli příchod Mesiáše, o kterém Jan hovořil. Jestli Mesiáš přijde, co bude s nimi? Přijdou o své pozice? Také další lidé si kladli otázky, kdo by mohl být ještě moudřejší a spravedlivější než Jan.

Zatímco Jan tvrdil pravdu o sobě a o Ježíši, jeho následovníci přinášeli novinky o rostoucí popularitě Ježíše. Nebylo snadné přijmout zprávy o úspěších toho, o kom vlastně mluvil, koho představoval. Nebylo snadné krotit své emoce, své pocity, své vnitřní výzvy. Rádi pomáháme nemohecím, kteří potřebují naši pomoc a laskavost. Ale nemáme rádi, když se tito potřební jeví jako více talentovaní, populární, obdivovaní než jsme my. Jan dokázal čelit těmto vnitřním tlakům, ale pro jeho přátele se každou zprávou o Ježíši jen zvětšovala propast mezi ním a nimi.

V ANONYMITĚ

Jan mizí v anonymitě. Zatímco v Galilei se násobí chleba a mění voda ve víno, uzdravují se nemocní a vyhánějí se démoni, jordánské břehy zejí prázdnotou. Jana Křtitele vyhledává stále méně lidí. Stejný muž, stejná

zpráva, ale je obklopen jen několika přáteli. Jan Křtitel obětoval vlastní svobodu tomu, aby vedl lidi k pokání. Teď přišel čas, aby jeho následovníci prokázali, že jsou opravdovými přáteli. Sdíleli s Janem mnohé: sny, naděje, sílu a odvahu... a také zprávy o působení a rostoucí popularitě Ježíše. Jistě si kladli i otázky: To má být Janova odměna za všechno, co udělal? Pokud ne, kde je království? Proč nepřichází? Byl jeho bratranec vyvolený? Nebo to je jen podvodník, který přetáhl Janovy stoupence na svou stranu, když byl Jan uvězněný?

Zkusme si představit, jak se Jan asi cítil, když viděl, že jeho učedníci jej navštěvují méně a méně. Navíc při vyprávění chválili Ježíše, jejich nového učitele, a předkládali Janovi jeho moudrá slova a odpovědi, které dal jak saduceům, tak i farizeům. Vyprávěli mu o zázracích, které vykonal, a kolik lidí jej následuje.

A přitom Jan sedí v tmavém vězení. Možná cítil určitou nespravedlnost a křivdu. On měl připravit cestu, on byl první. A teď? Nejenže přišel o svou pozici, ale navíc zůstal sám, osamocen, téměř zapomenut. To, že upadl v zapomnění, bylo pro něj obtížnější než to, že je zavřený ve vězeňské cele. Neviděl najednou Boží plán a jeho vedení. A jeho přátelé? Ti mu také nebyli zrovna duchovní oporou. Zprávami o Ježíši ještě více prohlubovali jeho zármutek.

Ale konečně dostává zprávu přímo od Ježíše, že pokračuje v práci, kterou Jan započal. Lidé byli probuzeni díky Janovu poselství, byli připraveni na Mesiáše. Díky Janovi jej dokázali

přijmout a jít za ním. Janova práce nebyla zbytečná. Měla hluboký smysl a význam. Tehdy to Jan pochopil. Všechno trápení, bolest, smutek, úsilí a nasazení stály za to!

Je velmi důležité své přátele povzbuzovat jak po emocionální, tak po duchovní stránce. Měli bychom jim pomáhat vidět vyšší cíle, dívat se na svět jinou optikou. Nepřinášejme druhým, kteří prožívají smutek a trápení, ještě další znepokojivé zprávy.

Buď poslem, který přináší povzbuzující a povznášející zprávy. To je dnešní výzva! Buď takovým přítelem!

OTÁZKY

1. Uveď jméno osoby, kterou nejvíce obdivuješ. Co přesně se ti na tomto člověku líbí? Proč si ho vážíš?
2. Chtěli byste žít v blízkosti tohoto člověka? Jaké aktivity byste chtěli společně dělat?
3. Přemýšlejte o tom, jak VIP ztrácejí popularitu. Jak si myslíte, že se tito dříve tolik oblíbení lidé cítí? Co byste dělali, kdybyste byli na jejich místě?
4. Jakou roli sehráli Janovi přátelé? V čem byli Janovi pomoci?

K dalšímu zamyšlení si přečtete

Kaz 4,4 a Jk 3,16 a odpovězte si na následující otázky:

- Galatským 5 nám říká, že žárlivost je jedním ze skutků těla (ze skutků lidské svévole). Které z ovoce Ducha (Ga 5,22) nejlépe žárlivost překonává?
- Starší bratr z podobenství o marnotratném synu (L 15,25–30) byl také žárlivý. Co byste poradili někomu, kdo podobně jako tento bratr těžce snáší popularitu ostatních?

APLIKACE

1. Zavolejte kamarádovi, který zrovna prožívá těžší období.
2. Přemýšlejte o tom, jak lze vyjádřit své uznání člověku, kterému závidíte.
3. Napište krátký odstavec o tom, jak byste chtěli reagovat, až se jeden z vašich přátel stane úspěšným.
4. Zkuste porovnat svůj život s životy těch, kteří žijí v jiných částech světa (např. v USA, Dánsku, Rusku, Číně, Severní Koreji či Africe).
5. Napište moderní verzi podobenství o marnotratném synu s důrazem na reakci staršího bratra. Zkuste změnit konec podobenství tak, aby i starší bratr byl naplněn radostí a pokojem.

Jak podat druhému pomocnou ruku

Představme si, že by se Jan Křtitel coby teenager projížděl po městě na motorce. Zastavil by se v každé hospodě, zašel by na diskotéku, zkoušel by štěstí po kasinech. Možná že by šel i do jistých klubů za dívkami. Byl by ve společnosti oblíbený? Byl by „in“? Používal by třeba verzi Bible na svém iPhone, který by měl vždy s sebou v kapse. Druhým by možná z iPhone i něco přečetl. Nebyla by tato metoda účinnější než ta, pro kterou se tehdy rozhodl?

Jan ale nechodil po klubech, hospodách, nechodil s přáteli z těchto kruhů. Pro něj bylo poslání něco jiného než pro mnohé z nás dnes. Jan se držel stranou od tohoto stylu života, od těchto „nečistých“ míst. Žil život v ústraní a Bůh k němu přiváděl ty, kteří chtěli slyšet o nebeském království. I když se nám může zdát, že tento způsob nebyl ideální, výsledky jeho metody a životního stylu ukazují, že to, jak žil a jak nesl své poslání, bylo správné. Tisíce lidí – děti, mládež, ženy, muži, učenci i staří lidé – přicházely každý den, aby naslouchaly jeho poselství.

Někdy se obáváme, že budeme společností přehlíženi, pokud nenavštěvujeme daná místa nebo se něčím a nějak odlišujeme. Omlouváme si, když do těchto míst chodíme. Předstíráme, že právě tam budeme mladým lidem vyprávět o Bohu.

BŮH POSÍLÁ LIDI K VÁM.

VY MÁTE S NIMI JEN MLUVIT.

Bůh vede kroky hledajících, aby se setkali s těmi, kteří jim představí úžasného Hospodina. Přivádí k nám lidi, kteří jej potřebují. On to byl, kdo vedl lidi na poušť, aby se setkali s Janem a dověděli se o nebeském království.

Jan se jen modlil a svědčil. Nechal se inspirovat a vést Duchem svatým. Podíval se na lidi a vycítil, co je jejich potřebou. Vnímál, že čekají na poselství od Boha. Bylo by opravdu ostudné, kdybychom naše touhy po nemorálním životě skrývali pod záminkou misijní práce.

Bůh nežádá, abychom si „pošpini-li“ náš charakter a myšlenky jen proto, abychom někoho zachránili.

Tady je jeden dobrý příklad:

„I přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil, povstal jim vstříc, sklonil se tvář k zemi a řekl: ‚Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjdete svou cestou.‘ Odvětili: ‚Nikoli, přenocujeme na tomto prostranství.‘ On však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu. Připravil jim hostinu, dal napěci nekvašené chleby a pojedli.

Dříve než ulehli, mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů, mladí i staří, obklíčili dům. Volali na Lota a řekli mu: ‚Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyveď nám je, abychom je poznali!‘ Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel. Řekl: ‚Bratří moji, nedělejte prosím nic zlého. Hledte, mám dvě dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám zlíbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší.‘“ (Gn 19,1–8)

Dva cizinci navštívili Lota (nakonec se ukáže, že to byli Boží andělé). Obyvatelé města viděli, že do Lotova domu přišli cizinci. Homosexualita a prostituce byly lidem dobře známy. Sodomští muži chtěli nově příchozí „poznat“. Lot se snažil najít jiné řešení pro jejich ochranu: rozhodl se nabídnout jim své dcery, aby tak sodomští muži mohli uspokojit své choutky.

Vidíte, jak hrozná byla Lotova reakce? Jak bylo hloupé jeho rozhodnutí... A Bůh přináší záchranu i v tak nepřijemné situaci. Bůh hází záchranný kruh. Bůh Lota napomíná.

Boží poselství bylo jasné: nemušíš obětovat sebe nebo své blízké, když chceš bránit Boha. Bůh se brání sám. Bůh nepotřebuje, abychom žili nečistý život, život v bahně, a tím ho takto bránili. My se nemáme podílet ve snaze zapadnout mezi své vrstevníky na stejných hříších jako oni. To, že ponecháme stranou zásady Bible, nepovede k tomu, že budeme více oblíbení.

JAK TEDY ZAPADNOUT

MEZI SVÉ VRSTEVNÍKY

JAZYK – Můžeme jim představovat Boží slovo tak, že mu porozumí, a není třeba při tom používat vulgární a nevhodná slova. Nepotřebujeme přepsat Bibli, ale představit ji poutavě i těm, kteří se spíš než o knihy zajímají o IT technologie.

VÍRA – Víru mohu druhým představit pouze tím, když vidí, jak se projevuje v mém osobním životě.

CHARAKTER – Nic není přesvědčivějšího než charakter, který ukazuje, že máme stálé, pevné, trvalé hodnoty.

SOUCIT – Nepotřebujeme udržovat propast mezi ostatními lidmi anebo pohlížet na lidi shora, ale musíme být tady pro ně ve chvíli, kdy oni potřebují nás. Začne-li někdo užívat drogy, mohu stát při něm, když bude chtít se závislostí skoncovat. Je k ničemu, když s druhými popíjím alkohol. Mohu být užitečný, když mám čistou a jasnou mysl. Nepotřebuji, abych se stal slepým s cílem pomoci nevidomému vidět cestu. Naopak, musím být ostražitý a starat se o to, co se děje před mýma očima, abych mohl „slepému“ pomoci.

Není nutné, abych porušoval zákon proto, že chci pomoci druhému, který udělal něco špatného. Naopak, měl bych být nevinný a vnitřně silný, abych mohl zvednout toho, kdo selhal.

JAK PODAT DRUHÉMU POMOCNOU RUKU

- **DÍKY PŘÁTELSTVÍ, KTERÉ MÁ VELKOU HODNOTU.** Každý z nás potřebuje přátele. Přátelství je nejlepší způsob, jak někomu pomoci. Vaším cílem by mělo být pomoci druhým růst v Kristu, to znamená, aby se více přibližovali a podobali Ježíši.
- **V RÁMCI RŮZNÝCH PROJEKTŮ.** Naše misijní projekty by neměly být představovány tak, že my známe a máme všechno, kdežto druzí lidé ne. Bylo by dobré vytvořit projekty s dalšími mladými lidmi pro lidi v nouzi nebo vytvořit ekologické programy. Sdílíme mnohé hodnoty s mladými lidmi z jiných církví či jiných kultur. Proč bychom neměli dobře využít těchto společných vyšších hodnot za účelem vybudování přátelství a zároveň pracovat pro ostatní lidi?
- **PROSTŘEDNICTVÍM VZTAHŮ.** Ježíš byl často pozván farizeji či hříšníky ke společnému jídlu. Nestraňme se druhých, ale při společném setkávání si udržujeme své zásady. Respektujeme druhé lidi, ale zároveň si nenechme vzít právo být také respektován a zachovejme si vlastní víru.
- **ROLE TÝMU.** Jan Křtitel nebyl sólista, spolupracoval s týmem. Lidé z jeho týmu nebyli jen pasivní posluchači, ale zapojovali se do společné práce. Říkali si „učedníci“

a Jan byl jejich vůdce. Jeho učení, myšlenky, jeho životní styl a charakter je všechny silně ovlivňovaly.

Janovi učedníci přinášeli Janovi zprávy o lidech, o různých událostech a také informace o Ježíši, když začal kázat a činit zázraky.

Když máte takový tým přátel, budete mít čas se připravovat a modlit se. Nemyslete si, že Jan získal tento tým jako dárek. Byli to lidé, kteří se postupně poznávali a spřátelili. Každý mladý člověk může mít takovou skupinu přátel. Jan nebyl nějaký podivín, osamělý poustevník. Jeho přátelství s těmito lidmi nám ukazuje, že i když měl kolem sebe skupinu různých následovníků, dokázal si uchovat svůj cíl, své poslání, své hodnoty.

SROVNÁNÍ JANA KŘTITELE A SAMSONA

- **SAMSON VŽDY KLESAL.** Celý životní příběh Samsona se točí okolo slovesa klesat, jít dolů. Stejně jako Jan, i Samson se narodil, aby naplnil proroctví. Samsonovi rodiče věřili Božímu slovu více než Zachariáš, otec Jana. Samson byl vychováván s velkou péčí a láskou a byl veden k tomu, že mu Pán Bůh svěřil určitý úkol. Jak se ale choval? Přátelil se s Pelištejci, měl krátké vztahy s dívkami, hazardoval. Znovu a znovu chyboval. Dokonce se oženil s dívkou, kterou sotva znal. Izraelci potřebovali vysvoboditele. Samson byl k roli osvoboditele povolán. Ale jeho charakter, jeho hodnoty klesaly níž a níž až do dne, kdy jej zavalila zeď chrámu, který sám zbořil.

Samson jedl med z mrtvého zvířete. Byl fascinován vlastní silou k usmrcení lvů, šakalů i lidských bytostí. Med byl jen jeho trofejí.

- **JAN DĚLAL VŽDY MAXIMUM.** Jan odolal pokušení a nástrahám společnosti. Nikdy nešel na fotbal, nehrál hazardní hry, nechodil na hlučné koncerty. Nikdy se nerozběhl za hezkým tělem sličné dívky. Zůstal s Bohem uprostřed přírody, kde mohl obdivovat krásy Božího stvoření a kázat Boží poselství, aniž byl rušen. Jan byl větší osvoboditel než Samson, protože chápal své poslání. Věděl, že má kázat o pokání a království nebeském a také připravovat cestu pro Spasitele.

Jan také jedl med, ale s jinými pohnutkami a cílem. Jan měl velmi jednoduchou a vyváženou stravu, protože si chtěl zachovat čistou mysl. Nikdy se nechlubil svým jídelníčkem. Prostě se rozhodl žít zdravý a klidný život.

JEDINÝ, KDO MOHL JÍT NÍŽ,

ANIŽ BY TO BYLO ŠPATNÉ

Nejsme schopni odhadnout následky našich pádů a poklesků a odolat pokušení. Sotva si všimneme, že klesáme níž a níž. Jediný, kdo mohl jít níž, byl Ježíš. On byl jediný, o kom můžeme říci: „Nebyl v něm žádný hřích“, zatímco „všichni zhřešili a nedosahují Boží slávy“.

JAN SE ROZHODL, ŽE NEBUDE

SLEVOVAT ZE SVÝCH HODNOT

Jan nebyl ustrašený člověk. Znal satanovu moc a sílu. Přesto zůstal ve

svých hodnotách pevný. Rozhodl se, stejně jako Daniel, nesnížit své standardy a vnitřní principy.

Jan věděl, že jít směrem dolů není problém, ale vracet se nazpět je těžké.

Je těžší uniknout ze sevření hříchu a vrátit se k vyšším hodnotám, ke spravedlnosti a čistotě, než jít dolů do hříchu. Pokud někdo touží slyšet Boží slovo, Bůh vše povede tak, abychom nemuseli činit kompromisy. Nemusíme se „špinit“ pro záchranu druhých. Není třeba, abychom se vzdali vlastní spásy pro spásu druhých. Ježíš už za všechny zaplatil tu nejvyšší cenu. My mu máme jen připravovat cestu, tak jak to dělal Jan.

OTÁZKY

1. Diskutuje o místech, kam by mladý člověk neměl jít, i kdyby se tam chystal s určitým cílem a posláním.
2. Pověz lidem z vaší skupiny o tom, kdo a jak ti pomohl duchovně růst.
3. V jakých oblastech se mladý člověk podobá Janovi a v jakých oblastech se naopak podobá Samsonovi?

Co dělat s pochybnostmi

Jan uslyšel ve vězení o činech Kristových, poslal k němu vzkaz po svých učednících: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ (Mt 11,2.3)

Říká se, že život se podobá horské dráze. Někdy se na modré obloze objeví temná mračna. Jindy zelená pole vyblednou následkem sucha. Dnes možná prožíváme úspěch a vítězství, ale zítra můžeme procházet údolím tmy a zoufalství. Naše srdce mohou bít klidně, ale během vteřiny se mohou rozbušit následkem strachu a úzkosti.

Prožíváme to takto i my křesťané? Mohl Jan pociťovat takovou nejistotu a pochybnosti? Co se děje, když jsme sami?

Na tyto otázky budeme dnes společně hledat odpovědi, poté co nahlédneme do srdce Jana Křtitele.

POCHYBNOSTI

Jan měl odvahu postavit se na stranu dobra, morálky, na stranu Boha. Otevřeně vyjádřil pravdu o nemanželském vztahu Heroda Antipy, v důsledku čehož byl uvězněn. Jan

stále více a více pociťoval zklamání, pochybnosti, zoufalství. Proč? Byl nešťastný, že byl nespravedlivě uvězněn? Co ovlivňovalo Janovy emoce? Co způsobilo jeho pochybnosti? Nikde v Bibli se nedočteme, proč měl takové pocity. Podívejme se, co o tom napsala Ellen Whiteová: „Janův život byl naplněn prací. Nečinnost a stísněnost vězeňského života na něho těžce doléhaly. Týdny ubíhaly a nic se neměnilo. Jana začínaly přepadat pochybnosti a malomyslnost. Učedníci na něho nezapomněli. Mohli jej ve vězení navštěvovat. Přinášeli mu zprávy o Ježíšových činech a o tom, jak se kolem něho shromažďují zastupy lidí. Necháпали však, proč se nový učitel, je-li Mesiášem, nezasadí o Janovo propuštění. Jak může dovolit, aby byl jeho věrný posel vězněn a snad i připraven o život?“

Jejich otázky na Jana zapůsobily a vyvolaly v něm pochybnosti, které ho nikdy předtím nebyly napadly. Satan se radoval, když slyšel učedníky a viděl, jak jejich slova Božího posla zraňují. Lidé se často považují za přítele někoho pozoruhodného, chtějí

mu dokázat svoji věrnost, a přitom mu škodí jako největší nepřátelé. Místo aby jej posilnili ve víře, často ho svými slovy ubíjejí a zmalomyslnují. Jan Křtitel stejně jako Spasitelovi učedníci nepochopil podstatu Kristova království.“ (TV 134)

Existuje několik věcí, které silně ovlivňují to, jak se právě cítíme. Za prvé, je dobře známo, že prostředí, ve kterém žijeme, silně ovlivňuje naši náladu. Jan byl vzat z přírody do temného vězení. Předtím žil v otevřeném, krásném, čistém a živém prostředí. Nyní se nacházel v uzavřeném, studeném, nezdravém prostoru. Dále nedostatek pohybu vede ke ztrátě optimizmu a pozitivního naladění na sebe a své okolí. Změna prostředí a ztráta pohybu vedla Jana k pocitům zoufalství a možná i beznaděje.

Setkávání s učedníky Janův stav ještě zhoršovala. Přece jen plně neporozuměl poslání Mesiáše. Přátelé mohou být velkou oporou a pomocí, když se nacházíme v podobné situaci jako Jan. Ale v případě Jana mu učedníci ještě zhoršovali jeho negativní a depresivní smýšlení. Jejich otázky způsobovaly, že Jan balancoval mezi zklamáním a beznadějí. Je Ježíš opravdu Mesiášem? Kdyby jím skutečně byl, proč nezasáhne a neudělá něco, co by Jana osvobodilo? Vždyť Jan mu připravoval cestu!

Obdobný případ se stal o několik set let dříve. Jóbovi přátelé, kteří jej chtěli podpořit a pozvednout, se stali nástroji satana a přiváděli Božího muže do ještě většího zoufalství.

Něco podobného se odehrálo i těsně před ukřižováním: „Buď toho

uchráněn, Pane, to se ti nemůže stát!“ (Mt 16,22). Jsou to Petrova slova Ježíši, protože nechtěl, aby byl Ježíš ukřižován. Satan se snaží vzbudit u přátel obavy a strach, které pak zasévají pochybnosti.

Skutečnost, že nerozuměl podobě Božího království, je dalším faktorem, který ovlivňoval Janovu malomyslnost a pochybnosti. Stejně jako každý jiný žid Jan čekal na Mesiáše, který převezme trůn Davidův. Ale nic takového se nedělo, jeho očekávání nebyla naplněna. Jan prožíval pochybnosti, zklamání a beznaděj. Kromě toho i satan silně usiloval o to, aby jeho víra byla oslabena. „Přicházely chvíle, kdy mu démonské našeptávání působilo nesmírná muka a kdy se ho zmocňovala nesnesitelná úzkost“ (TV 135).

Někdo se může oprávněně ptát: Proč Bůh dopustil, aby se tyto věci děly? Proč Boží lid musí čelit malomyslnosti a pochybnostem? Totéž se stalo i Mojžíšovi (Nu 20,1–12) nebo Eliášovi (1Kr 19,9.10).

Těmto pocitům musel čelit i Jan. Poslal raději dva učedníky, aby se Ježíše zeptali: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Potřeboval ujištění, že se nemýlil, když vnímal Ježíše jako Beránka Božího, který snímá hříchy světa (J 1,29).

Jakou odpověď dal Ježíš Janovým učedníkům?

JISTOTY

Janovi učedníci stojí před Ježíšem a očekávají odpověď na otázku: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat někoho jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte, zvěstujte Janovi, co slyšíte

a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium“ (Mt 11,4.5). Odpověď pro Jana obsahovala popis království, které Ježíš přišel založit. Jestliže Ježíš byl milosrdný k bezmocným či nemocným a naplňoval lidské potřeby, pak určitě nezapomněl na toho, kdo mu připravoval cestu. Janovi učedníci viděli Ježíšovu práci a zázraky. Jejich víra byla posílena. Řekli Janovi, co viděli a slyšeli. Janovi přinesli požehnání místo zasévání pochybnosti a malomyslnosti. Oni pochopili, že Ježíš je Mesiáš. To byla jejich jistota. Neměli ale jistotu, že Ježíš zasáhne ve prospěch Janova propuštění z vězení. Pro Jana to byla lekce důvěry Ježíši bez ohledu na to, zda Ježíš zasáhne v jeho prospěch.

Mít víru neznamena, že všemu rozumíme a všechno chápeme. Znamená to, že dovolíme Bohu, aby se projevil a pracoval pro nás tak, jak to sám uzná za vhodné.

Abychom se dokázali plně spolehnout na Boží vedení, musíme vědět a věřit, že má vše pevně v rukou a vidí dál než my.

Pokud se potýkáte s podobnými otázkami, následující odstavce vám mohou být posilou vaší víry: „Kristus se nikdy nezrekne těch, pro které zemřel. My jej můžeme opustit a nechat se přemoci pokušením, ale Kristus nikdy neopustí nikoho, za nějž vlastním životem zaplatil výkupné. Kdyby se naše duchovní zření prohloubilo, viděli bychom duše naplněné úzkostí a žalem, které v malomyslnosti touží po smrti. Také bychom viděli andě-

ly, kteří se co nejrychleji snaží přijít těmto lidem na pomoc a odehnat od nich armády zla. Duchovní boj mezi dvěma znepřátelenými vojsky je skutečný a na jeho výsledku závisí věčný osud.

Boží poslové by si neměli myslet, že je Boží dílo na nich závislé. Je ale třeba, aby se každý, kdo neupadl do duchovního spánku, zapojil do díla záchrany. Musí se snažit zmařit záměry zlých lidí a vnášet do řad Božích nepřátel zmatek. Ten, který je Král a Pán zástupů, sedí mezi cherubíny a uprostřed bojů a vřavy národů drží nad svými dětmi ochrannou ruku. A ve chvíli, kdy šípy hněvu proniknou srdci nepřátel, on své děti skryje ve své náruči.“ (OSÚ 67)

Proč vlastně pochybujeme? Každý z nás je přímým účastníkem velkého sporu, který se odehrává ve vesmíru. Jedním z důsledků tohoto sporu je, že se cítíme osamělí a opuštění. Měli bychom vědět, že Ježíš je vždy s námi, blízko nás. Nikdo nám nerozumí a nechápe nás lépe než on. On bude stát vždy při nás, provázet nás v naší službě a v práci, kterou nás pověřil.

CO DĚLAT S POCHYBNOSTMI?

Pochybnost je jednou ze zbraní, kterou satan používá po vypuknutí konfliktu v nebi. Tuto zbraň využil již v zahradě Eden. Podkopává v našich očích autoritu Boha a rozbíjí náš vztah k němu. Je obvyklé, že lidé pocítí pochybnosti, poté co zažili úspěch či naopak nějakou prohru. Pojďme se opět podívat na příběh Jana Křtitele a společně v něm hledejme, jak čelit pochybnostem.

— **VÝZNAM ZDRAVÉHO ŽIVOTNÍHO STYLU.**

I když nejsme uvěznění jako Jan, naše zvyky mohou přinášet temnotu do našich životů. Prostředí, ve kterém žijeme a pracujeme, může způsobit pocity zklamání a nejistoty. Světlo a čisté místo může naopak pomoci tomu, abychom se cítili šťastní a aby se nám práce či studium dařily. Pěstování pozitivního, nesobeckého smýšlení bez žárlivosti a nenávisti přispívá k duševnímu i fyzickému zdraví. Víme také, že fyzické cvičení je dobré nejen pro tělo, ale i pro mysl. Radostná nálada, pozitivní myšlení a zdravý optimizmus pozvedají naši víru a pomáhají nám čelit pochybnostem.

— **JE DOBRÉ MÍT DŮVĚRYHODNÉ PŘÁTELE**

A POŽÁDAT JE O RADU. PŘÁTELÉ BY ALE NIKDY NEMĚLI NAHRADIT NAŠE DOTAZOVÁNÍ SE BOHA. Jan se setkával s Bohem. Slyšel jeho hlas, který jej ujišťoval v jeho službě a poslání. Odmítejme jakékoli otázky, které nás vedou k pochybnosti o naší individualitě či o našem místě zde na zemi. Uvědomujme si, že je to satan, který v nás tyto pocity zasévá. Někdy se zdá, že to není tak jasné, že věci nejsou ani bílé, ani černé, ale že jsou šedé. Žijeme ve světě, kde stále častěji vítězí zlo a nejistota, a jen Boží slovo nám ukazuje rozdíl mezi dobrem a zlem a dává nám směr a jistotu.

— **MĚLI BYSTE VĚDĚT, ČEMU VĚŘÍTE, ALE NEMĚLI BYSTE VĚŘIT, ŽE VŠECHNO, CO VÍTE A ZNÁTE, JE PRAVDA.**

Boží myšlenky jsou vyšší než ty naše. Jan věděl, že Mesiáš ustano-

ví Boží království, a kázal o tom. Ale Jan nepochopil, že Ježíš přijde, aby vystavěl Boží království v lidských srdcích. Potřebujeme vidět do hloubky a je třeba si stále uvědomovat, že duchovní věci jsou důležitější než ty materiální.

— **VE CHVÍLÍCH, KDY JSME PLNÍ NEJISTOTY, PŘEMÝŠLEJME A NAPLŇUJME NAŠI MYSL BOŽÍMI VĚCMI.**

Na Janově životě vidíme, že byly chvíle, kdy mu temní andělé našeptávali pochybnosti. Jejich slova mohla být přemožena pouze Božím slovem. Pokud začnete v nejistotě ztrácet rovnováhu, vzpomeňte si na biblické verše, na jeho zaslíbení, na jeho vedení ve vašem životě nebo si zpívejte křesťanské písně a nechte Ducha svatého, ať naplní vaši mysl a srdce pokojem.

— **VZDEJTE BOHU DÍKY ZA KAŽDÝ VÁŠ ÚSPĚCH A PŘÍCHÁZEJTE ZA NÍM S JAKÝMKOLI VAŠÍM SELHÁNÍM.**

Jan byl naplněn pochybnostmi a malomyslností navzdory tomu, že předtím prožil velmi úspěšné období. Co by se stalo, kdyby podlehl satanovu pokušení? Těžko říci. Je dobré vzdát Bohu díky za každý náš úspěch, který jsme prožili. Tento postoj nás ochrání před pocity pýchy a soběstřednosti. Pokud nás potká nějaký pád, prohra, selhání, odevzdejme i tyto zkušenosti Bohu. Jeho milost je větší než jakýkoli pád či selhání. Jeho milost nám pomáhá jít dál a dává nám naději na vítězství.

OTÁZKY

1. Někdo kdysi řekl: „Pochybnost je jedním z největších hříchů.“ Souhlasíte s tím nebo ne? Vysvětlete váš názor.
2. Co je snadnější žít: pochybnosti, úspěch nebo selhání? Zdůvodněte svou odpověď.
3. Může osamělost vést k pochybnostem? Proč?

NÁVRH KE SPOLEČNÉ MODLITBĚ

Zamyslete se nad lidmi ze sboru, kteří konají velké věci pro Boha, a společně se za ně modlete.

NÁVRH K SOUKROMÉ MODLITBĚ

Připomeňte si své úspěchy a poděkujte za ně Bohu. Také se s ním sdílejte o svých neúspěších a prohrách.

Opravdoví hrdinové museli vždy pokleknout

On musí růst, já však se menšit.
(J 3,30)

Tato slova se v křesťanském prostředí často citují. Řekl je mladík, který žil ve světě jako my, ale byl připraven mu čelit a veřejně vyznat, že jej někdo převyšuje. V naší společnosti orientované na individuální úspěch, ve které se používají soutěživost a tvrdé lokty k tomu, aby lidé vynikli a získali určité výhody, jsou tato slova tak trochu podivná a zvláštní.

Jsme zvyklí často používat výrazy jako Superman nebo Xman, které označují výjimečnost daného jedince. Tito hrdinové vždy někomu pomohli nebo někoho zachránili (někdy dokonce i celou planetu). Je skutečně v naší společnosti oceňován jen ten, kdo je výjimečný? A je to tak v pořádku? Pro nalezení správné odpovědi musíme napřed popřemýšlet nad tím, zda vůbec žijeme v normálním světě.

NORMÁLNÍ JE BOŽÍ SVĚT

„Řekl jim: ‚Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci‘ (L 22,25). Je správné,

aby ti, kdo vládou a kdo nejsou vždy laskaví, dobří či spravedliví, byli nazýváni dobrodinci, i když možná ani nevědí, co to slovo znamená? Už tento verš ukazuje na to, že žijeme ve světě, který má převrácené hodnoty. Jak tedy vypadá normální svět?

„Avšak vy ne tak: Kdo mezi vámi je největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, kdo slouží“ (L 22,26). Zde nacházíme letmý pohled na ideální svět, ve kterém by každý rád žil, protože nastavená pravidla jsou pro dobro lidí. Ježíš nejenže kázal tato slova, on je i naplňoval, on podle nich žil.

„Neboť, kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží“ (v. 27).

Jan Křtitel vzal tato slova jako normu pro svět, ve kterém žil. Toužil se snížit tak, aby člověk vedle něj mohl být vyvýšen. Jan tomu nejenže porozuměl, ale dokázal to dovést do praxe.

OBYVATEL BOŽÍHO SVĚTA

Jan byl následován velkým zástupem lidí, kteří mu naslouchali, i když je

často napomínal. Měl i své učedníky. Počet jeho stoupenců rostl, což znamenalo, že Jan byl schopný a úspěšný vůdce. Ale jednoho dne počet následovníků začal klesat, protože se na scéně objevil někdo jiný.

„Přišli k Janovi a řekli mu: ‚Mistře, ten, který byl s tebou na druhém břehu Jordánu, o němž jsi vydal dobré svědectví, nyní sám křtí a všichni chodí k němu‘“ (J 3,26).

Nějaký „přítel“ Janovi našeptával: *Ty jsi mu pomohl, ty jsi jej představil, podporoval jsi ho – a on ti nyní odvádí přátele. Co budeš dělat?* Jan se musel rozhodnout, zda bude naslouchat těmto lidem, nebo zda se těmto tlakům postaví a bude se držet svého poslání.

„Když jsem sám, ujišťuji sám sebe, jak moc jsem pokorný. Ale když jsem vedle někoho, kdo je chválen a obdivován, uvnitř mne se ozývá hlas, který není ale vůbec pokorný, který má k pokoře daleko.“ (John Ortberg)

Ti lidé kolem něj byli jeho přátelé, následovali ho, zajímali se o jeho proctví a poslání a přáli by mu vždy jen to dobré. Proč jim ale nyní nemohl naslouchat? Proč jim nemohl věřit?

Jan měl sílu jim říct: „On musí růst, já však se menšit.“ Jan byl hrdinou, který se ponížil, a tímto postojem si získal vše.

Když se někdo vzdá své pozice a přenechá ji druhé osobě, většinou očekává vděčnost, děkovný dopis, návštěvu apod. Touží po zpětné vazbě na jeho prokázanou laskavost. Ale u Jana se nic takového nestalo. Po Ježíšově křtu se Jan s Ježíšem už nikdy nepotkali. Janovi učedníci ho opusti-

li, když byl uvězněn. Jen pouhých pár přátel byli posly „dobrých“ zpráv.

Každá špatná zpráva mohla být pro Jana ostnem, který ho zraňoval.

Jan mohl setrvat v pozici velké a důležité osoby, mohl stále kázat v ulicích. Ale on udělal něco zcela jiného! On se začal zmenšovat, tak jak se zvětšoval Ježíš v očích lidí a s tím, jak rostl Ježíšův vliv. Nekázal již tak jako dříve, neshromažďoval kolem sebe další lidi, ale postupně se stahoval, až úplně vymizel z veřejného života. Nejenže napomohl tomu, aby Ježíšův vliv mohl růst, ale ve stejný čas pracoval na zmenšení sama sebe.

Pokud chcete druhému pomoci vyrůst, musíte se zmenšit.

Nemůžete kázat o Ježíši, pokud chcete zviditelnit sebe. Lidé budou uchvázeni vámi a zanechají si váš obraz ve svých vzpomínkách místo toho, aby byli uchvázeni Ježíšem.

JAN VĚDĚL, KOMU

PŘENECHÁVÁ SVÉ MÍSTO

Jan pokořil sám sebe. Vzdal se svého místa, pozice, cti pro někoho jiného. Možná že i jeho přátelé mu řekli: „Vidíš, všichni šli za Ježíšem a ty jsi zůstal sám. Později budeš zatčen, uvězněn... A on pro tebe nic neudělá. On tě nezachrání.“

„A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. Drak a jeho andělé bojovali...“ (Zj 12,7).

Co bylo v sázce? Proč bojoval s drakem? Podívejme se do Iz 14,13.14: „A v srdci sis říkal: ‚Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře

setkávání na nejzazším Severu. Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“

Zde je ten cíl – stoupat, trůn, vyso-ko v oblacích. Tak moc to připomíná náš svět, ve kterém žijeme. To je to, co nám představují denně média. Tento svět nás učí být sobeckými, narcistickými, být vítězi i přesto, že druhého pošlapu, pošpiním.

A Ježíš? Za co on bojoval? Za trůn? Ne, on už trůn vlastně měl. Tak za co? Podívejme se do Fp 2,6.7: „Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.“

Ježíš vzal na sebe roli dobrodin-ce a bojoval za to, aby se stal naším služebníkem. Poprvé můžeme číst o tom, jak Velký Hrdina klesá, jak se zmenšuje: Ježíš věděl, že mu Otec dává vše do jeho rukou a že přišel od Boha. Vstává od večere a odkládá své jídlo stranou, bere ručník a opá-še se jím. Nalévá vodu do umyvadla a začíná svým učedníkům umývat nohy a vytírá je ručníkem, kterým byl opásán.

A podruhé se snížil ve svém boji s drakem: „...ponížil se, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži“ (Fp 2,8).

Potřetí tady vidíme jeho poníže-ní – kříž. To muselo být to nejtěžší. Ale on tím získal vše a stal se pravým hrdinou světa. Za co tedy Ježíš bojo-val? Bojoval za právo stát se služební-kem, mýt naše nohy a zemřít na kříži za naše hříchy. Tento boj stále trvá – na jedné straně je sobectví, pýcha a soběstřednost a na druhé straně je

Ježíš se svojí pokorou, lidskostí, obě-továním a křížem. Lidé se vždy muse-li a musí rozhodovat, na jaké straně budou stát. Na jedné straně je tu svět, který ponižuje druhé lidi, a na druhé straně stojí lidé jako Jan Křtitel, který nám ukázal, jak lze vítězit! Ale neza-pomeňme – „sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá“ (Zj 12,12).

My víme, že Ježíš byl „...tichý a pokorného srdce...“ (Mt 11,29). Nepřišel, aby mu bylo slouženo, ale aby on sám sloužil druhým. Zvolit si takový životní styl znamená jasně se postavit na jednu stranu.

Jednoho dne i vy budete muset podstoupit zkoušku věčného života. Budete se muset rozhodnout, zda být „cool a in“, anebo být křesťanem, který ve zkoušce vítězí tím, že se sní-ží, aby vyvýšil druhého. Učme se od Ježíše, jak tato slova naplňovat v kaž-dodenním životě.

OTÁZKY

1. Vzpomeň si na nějakou situaci, kdy jsi pomohl druhému člověku, aby se stal známější, aby zapadl, aby se stal důležitější, ale tato osoba na tebe pak zapomněla a přehlížela tě. Jak ses cítil? Co tě nejvíce bolelo?
2. Co myslíš, proč Ježíš nenavštívil Jana ve vězení? Co by se stalo, kdyby to Ježíš udělal?
3. Jaké jsou projevy pýchy? Jak je můžeme vypořadovat sami u sebe?

Ten, kdo přichází po mně

Byli jste již někdy na koncertě? Viděli jste třeba koncert v televizi? Víte, kolik nákladů je potřeba pro stavbu pódia, ozvučení a všech těch světelných show? Na koncerty Michaela Jacksona bylo zapotřebí čtrnáct tirádků. Madonna jich používá dvanáct a s nimi stovky techniků, kteří koncert připravují.

Jan Křtitel měl připravit ten největší koncert všech dob. Dovedeš si představit, kolik práce a sil bylo zapotřebí? Stal se „reklamním poutačem“, nabízel lístky a představoval světu Spasitele, Beránka Božího.

Bylo mu téměř 28 roků. Byl to věk, kdy by se měl zajímat o děvčata. Mohl navštěvovat diskotéky, mohl hrát za místní klub fotbal (vždyť byl synem významné osoby) anebo mohl být knězem. Ale on se rozhodl úplně jinak. Zdálo se, že je takovým trochu rebelem, měl podivné chování, mnohdy tvrdou řeč, ale přesto mu i vysocí hodnostáři naslouchali a jeho výstřednost lidi přitahovala. Nepotřebovali ti lidé spíše někoho jiného, kdo by jim vše sděloval přímočařeji a v jiném prostředí?

Nevíme proč a jak to dokázal, ale Jan měl kolem sebe vždy davy lidí. Jan měl jen jedno povolání a zaměstnání – kázat. Měl i svůj tým blízkých spolupracovníků. Jeho přátelé, lidé, kteří mu naslouchali, i třeba jen zvědavci – všichni věřili tomu, že je jedním z největších proroků všech dob. Byl dalším Eliášem, i když nečinil zázraky. Ale jeho kázání byla vždy přímá, otevřená, sdělující pravdu.

Kdyby Jan chtěl, mohl mít své vlastní království. Někteří jej totiž nazývali Osvoboditelem, Mesiášem. Jan věděl, jak zaujmout něčí pozornost, jak si vytvořit tým spolupracovníků. Byl druhými uznáván jako vůdce, mnohdy k němu ale lidé přicházeli i s bázní. Kdyby prohlásil sám sebe za Mesiáše, davy lidí by jej následovaly.

Jan však pozorně sledoval, kdy se objeví ten Zaslíbený. Věděl, že smyslem jeho úsilí není to, aby strhl pozornost sám na sebe. Choval se jako ten, kdo vytváří atmosféru před samotným koncertem, kdo připravuje lid před samotným vystoupením vzácného hosta. Jan chystal mikrofony, světla a výzdobu. Lidé, kteří mu

naslouchali, možná byli i zmatení – nikdy neviděli a neslyšeli člověka, který by byl tak uznáván, ale Jan odmítal přijímat pocty a choval se tak, jako by za ním den co den nestál dav jeho přívrženců.

Jeho přátelé jej upozorňovali na to, že dav lidí očekává, že se prohlásí za Osvoboditele, ale on stále jen chystal židle, zametal podlahu, věšel závěsy a světla. I pro Jana to určitě nebylo jednoduché. Cítil se jako zaměstnanec, který jen připravuje a zařizuje, ale ostatní mu prokazovali úctu, obdiv a respekt. Žasli nad jeho kázáními, nad jeho myšlenkami, které byly tak jedinečné, ale Jan mluvil o ještě větším učiteli. Mohl mít své služebníky, ale místo toho se rozhodl, že se stane sám služebníkem, který ani není hoděn dotknout se Mistrových nohou.

NEJVĚTŠÍ DILEMA

Lidé začali být opravdu zvědaví. Vždyť Jan dělal velkou reklamu, vyřkl mnoho přímých i nepřímých oznámení. Jan měl pro lidi hodnotu zlata, proto jej toužili uctívat. Ale on sám se stal průhledným sklem, tak aby lidé při pohledu na něj neviděli Jana, ale mohli skrze něj pohlédnout na někoho vzácnějšího.

Pro Jana nebylo nic důležitějšího než příchod toho, na kterého sám tolik čekal a kterého vyhlížel.

Lidé se asi zvědavě ptali: *Kdo to je, kdo má přijít? Co velkého pro Jana udělal, že o něm stále mluví? Jan je statný, pevný a silný muž, ale když o očekávaném muži mluví, hovoří tak jemně, citlivě, s úctou. Kdo tím velkým učitelem asi může být?*

Hodnostáři začínali být nervózní: *Pokud Jan, který je sám o sobě tak vlivný, říká, že po něm přijde mocnější, důležitější osoba – kdo to bude? Co se bude dít, až přijde? Budou nás lidé ještě vůbec respektovat? Ztratíme svoji práci, své pozice?*

Jan dokončil obraz, který představoval Mistra. Obraz jste mohli vidět jen z dálky a malíř byl ve srovnání s obrazem nepatrný. Jan své posluchače stále upozorňoval: *Buďte trpěliví! Dávejte pozor! Ta hlavní osoba teprve přijde! Ještě jste zdaleka neslyšeli to nejdůležitější. Já jsem vše jen připravil, „nachystal a vyladil techniku“, aby ten pravý koncert mohl začít.*

K přijetí toho, že nejste nejdůležitější, je potřebné následující:

- **POKORA.** Pokora je rys charakteru, který vidíme na druhých, ale sami o něj až tolik nestojíme. Pokora je jako jednoduchý, nevýrazný oděv. Když si jej obléčete, možná si vás ani nevšimnou, nebudete obdivováni ani chváleni.
- **BUĎTE SI VĚDOMÍ SVÉHO POSLÁNÍ.** Když pochopíte a přijmete, co Bůh po vás chce, získáte vědomí vlastní hodnoty, svého místa na této zemi, ujistíte se ve své individualitě.
- **MÍT V ÚCTĚ TOHO, KDO JE VĚTŠÍ NEŽ VY.** Je jednodušší mít v úctě někoho, kdo je starší než vy. Vážíte si jej jako svého učitele. Je snadné vážit si známého herce, sportovce, zpěváka. Obdivujeme také své rodiče. Ale není snadné vážit si někoho, kdo je o půl roku mladší než vy.

Možná si kladete otázky: Stojí to vůbec za to? Co když mě zklame nebo zradí? Nebudu vypadat jako blázen, když jej budu mít v úctě, když jej budu před druhými lidmi oceňovat a chválit ho?

Jan si Ježíše velmi vážil. Viděl jeho moudrost, velikost a znal jeho mesiášské poslání. Možná mnohým věcem nerozuměl, ale vždy jej měl v úctě a vážil si ho.

- **MÍT V ÚCTĚ TY, KTERÝMI JSTE OBKLOPENÍ.** Měli byste mít v úctě i ty, kteří vám důvěřují. Neměli byste jim dávat plané sliby nebo se druhým představovat jako ti, kteří jsou důležitější, než tomu ve skutečnosti vlastně je.

Jan si vážil svých posluchačů, nikdy jim nedal znát, že je někým víc, než jsou oni. Opakoval jim, že je jen posel, který předává zprávu o Někom, kdo je mnohem větší.

Myslíte si, že byl v pokušení považovat se za důležitějšího, než ve skutečnosti byl? Většinou se lidé považují za důležitější, mocnější, silnější, než je tomu doopravdy. Jan zůstal skromný a pokorný, a to i přesto, že o něm Ježíš řekl: „*Pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, není větší než Jan*“ (L 7,28).

- **UDRŽET SI SVÉ JÁ.** Vždy se snažím být spíše v pozadí dění. Vždy jsme totiž obklopeni lidmi, kteří nás sledují, mnohdy až kopírují a kteří se rozhodují podle nás. Pak jsou ale kolem nás lidé, kteří šíří negativní atmosféru, kteří zabraňují, abychom naše myšlenky, vize, životní postoje předávali dál. Mnohdy se

pak cítíme slabí a nejsme schopni tento tlak zlomit. Toužíme prolomit ten negativní vliv lidí na nás a na naše okolí, ale stále se to nedaří. Záleží ale jen na nás, zda setrváme v tomto vleku, či se dokážeme oprostít od tlaku lidí a zůstaneme opravdu sami sebou.

- **STÁT NA VÝSLUNÍ NĚKOGO DRUHÉHO.** Když jsem více v pozadí dění, snadněji dovolím Ježíši, aby byl můj vůdce. On osvětluje moji cestu a je jedno, zda jdu před ním, za ním, v jeho stopách. Jeho světlo dopadá i na nás. Ale stín, který vytvářím, to jsem stále já – moje postava, moje osobnost, povaha i charakter. Když Bůh září v našich životech, pak okolní svět může jasně vidět jeho vliv, jeho místo v mém srdci, jeho působení v mém životě. Vždyť On je světlo světa.

TEN, KTERÝ JDE ZA MNOU, MĚ CHRÁNÍ

Když Ježíš kráčí za někým, daná osoba pociťuje bezpečí, ochranu, jistotu. Když kráčí za mnou, snažím se jít přímo, rovně, po správné cestě. Mám-li tu čest, že za mnou jde Ježíš, cítím velkou zodpovědnost za to, kudy chodím. Jeho světlo mi osvětluje cestu, ale na mně je, jakou cestu si zvolím. Můžete na cestu pozvat i vaše přátele, jak to řekl Pavel: „*Staňte se mými následovníky, jako jsem já následovník Krista.*“

Ježíš kráčí za mnou a narovnává moje chyby. Ježíš jde za mnou a to mi dodává i větší odvahu na mé cestě.

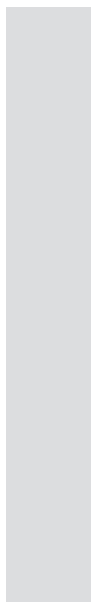
Není větší radosti než vědomí toho, že Bůh kráčí za tebou a chrání tě před nepřáteli, že osvětluje tvou

cestu, která je mnohdy tmavá, že tě zvedne, když upadneš.

Mít Boha v zádech, to je ten pravý život.

OTÁZKY

1. Poděl se s přáteli o zkušenost, kdy ti někdo podal pomocnou ruku (morální, duševní, materiální pomoc).
2. Jaký je rozdíl mezi tím, nechat se někým inspirovat, a někoho kopírovat?
3. Co pro tebe znamená, že jde Ježíš za námi?

Autory jednotlivých přednášek jsou rumunští kazatelé George Schiopu, Gelu Ioan Poenariu, Szasz Cserei Geza, Erik Csergezan, Stefan Nadaban a Daniel Chirilean.

Co - Kongres mládeže
Českého sdružení CASD
Kdy - 5.-12. srpen 2012
Kde - Železnice u Jičína

Co tě čeká pokud skočíš:
Slyšet - rozumět - prožít
Tradiční i netradiční sportovní aktivity
Společné chvály
Odpočinek

Informace o ON-AIR naleznete
na www.mladez.net/on-air
Hlaste se od 1.března!
Kapacita omezená!

ON

MORAVSKO-SLOVENSKÝ
KONGRES MLÁDEŽE

12-19|8|2012 - JASENIE |SK| - WWW.ON.INFO

Oddelenie mládeže a oddelenie evanjelizácie ČSU pozývajú mladých ľudí z celej
česko-slovenskej únie na prednášky s názvom

Si pripravený?

Rečník:

Lee Venden (kazateľ, USA)

syn Morrisa Venden

Ukončíte modlitebný týždeň mládeže víkendom
duchovnej obnovy pre mladých ľudí v Bratislave
– zbor CASD, Cablkova 3.

23. – 25. 3. 2012

(piatok – nedeľa)

Prednášky sú otvorené pre každého, kto túži načerpať nové myšlienky a novú
motiváciu pre svoj duchovný život.

Pre účastníkov do 26 rokov (bez ohľadu na denomináciu) bude zabezpečené
ubytovanie a strava.

Prednášky

Piatok 18:00 / Nie je priateľ, ako priateľ

„Priateľ prichádza, keď všetci ostatní odišli.“

Sobota 11:00 / Kresťanstvo? A o čom to vlastne je?

Náboženstvo? Pravidlá? Tradícia? Filozofia? Čo to znamená byť dnes kresťanom?

Sobota 14:00 / Druhá šanca

Hod' minulosť za hlavu a začni úplne odznova.

Sobota 18:00 / 100% istota

Na koľko percent si môžeš byť istý svojím spasením?

Nedeľa 10:00 / Modlitba – dýchanie duše

Zbav sa toho, čo ťa dusí a zhlboka sa nadýchni...

Viac info: www.otaznikyzivota.sk

JMÉNO, CHARAKTER A POSLÁNÍ. Přednášky Modlitebního týdne mládeže 2012

Autory jednotlivých přednášek jsou rumunští kazatelé George Schiopu, Gelu Ioan Poenariu, Szasz Cserei Geza, Erik Csergezan, Stefan Nadaban a Daniel Chirilean. Odpovědná redaktorka Michaela Hrachovcová.

Grafická úprava Jan Dobeš. Fotografie na obálce Jamie Harris. Vytiskl tiskárna ARTRON s.r.o., Boskovice.

Vydal Advent-Orion, s. r. o., Praha. První vydání, 2012. ISBN 978-80-7172-898-6